

SENIORIPÄIVÄT

Ohjelma alkaa klo 10

Lounas klo 11.30 - suositus 3 €

Maanantaisin klo 10 Seurakuntatila Kauksun Kulma
Ohjaajana Jyrki Pikkarainen 050 326 2388

Tiistaisin klo 10 Linnainmaan seurakuntakeskus
Poikkeukset: ei kokoonnu 20.9. / 27.9. / 18.10. / 6.12.
Ohjaajat Janne Kankainen 050 560 8361 ja Jyrki Pikkarainen

Keskiviikkona klo 10 Seurakuntatila Aunes
Poikkeukset: ei kokoonnu 21.9. / 19.10. / 16.11.
Ohjaajana Pirjo Torikka 050 563 3724

SENIORI-ILTAPÄIVÄT

Pappapiiri - Seurakuntatila Kauksun Kulma
Maanantaisin klo 12 - parilliset viikot. Jyrki Pikkarainen 050 326 2388

Etuovi - Atalan seurakuntakoti
Tiistaisin klo 13 - parittomat viikot. Poikkeukset: ei 27.9. / eikä 6.12.
Ohjaajana Antti Kulmala 040 194 4517

ALL-INN APU - puhelinpäivystys

- maanantaina klo 14-16 puh. 03 219 0009
- diakoni Arja Hilliaho 040 804 8624
- seniorityön kotikäynnit, kotiystävät, saattoapu, jne.
- www.tampereenseurakunnat.fi/allinnapu

TAMPEREEN
MESSUKYLÄN
SEURAKUNTA

SENIORIKIRJE SYYSKUU 2022

TIAINEN

Syksyn lintu, tiainen, lentää joka säällä,
tuuli käy ja vettä sataa, mut aina puku päällä.

Siisti takki, keltainen, kravatti on musta.
saappaat kiiltää, oksaan tarttuu, saa aina ihastusta.

Musta lakki, ilman, lippaa, pysyy varmasti päässä,
nokan käynti tiuhaa on, jos siemenet on jäässä.

Ei kauan katso samaan suuntaan, on hetki sitä varten,
on ilo nähdä, vähään tyytyy, käy suojaan onnetarten.

Yks, Lyytinen

Kuva: Tuulikki Tamio

UUDEN TYÖNTEKIJÄN ESITTELY – syyskuu 2022

”Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun.” (Ilm. 10: 2)

Sanat on kirjoittanut elokuussa 1977 rippipappini ojentaessaan minulle rippikoulumuistoksi saamani Uuden testamentin.

Tuomiokirkkoseurakunnan rippileirillä Kittilän Jeesiöjärvellä viettämäni kaksiviikkoinen oli jättänyt jälkensä. Kokemukset yhteisistä hetkistä Taivaan Isän jalkojen juuressa vetivät minut vielä leirin jälkeenkin mukaan nuorten iltoihin Tampereen vanhaan kirkkoon, With Christ -yhtyeen ja Alwyn Wall -bändin konserttiin Pyykin palloiluhallille ja moniin muihin tuon aikaisten nuorten rientoihin.

Jotain oli muuttunut 15-vuotiaan pojan elämässä. Tunne muutoksesta vahvistui, vaikka rippikoulun ja aikuistumisen väliin mahtui vuosia, jolloin kristinoppi ja Mestarin seuraaminen eivät erityisesti kiinnostaneet. Jeesuksen Johannekselle Patmoksella lausumat sanat olivat kuitenkin alkaneet elää sydämessäni. Kun vuosien varrella silloin tällöin selailin Uutta testamenttiani, palasin yhä uudelleen noihin nimiölehden sanoihin ”Ole uskollinen kuolemaan asti...”

Niiden jylhässä velvoittavuudessa oli jotain vastustamatonta, jotain, joka vaati mutta myös lupasi – ja ehdottomasti eniten juuri lupasi!

Paljon myöhemmin sain kutsun Kristuksen kirkon työhön. Työvuosien lomaan mahtui perheen perustaminen, lasten

aikuistuminen ja itsenäistyminen ja lopulta minun ja vaimoni paluu takaisin kotiseudulle.

Mutta työ jatkuu. Tässä työssä olen nyt monien eri vaiheiden jälkeen Messukylän seurakunnassa.

Jokaisella askeleellani on ollut merkitys, niin uskon. Salatulla tavallaan Hyvä Jumala on alusta lähtien johdattanut minua, ja olen saanut Hänen armostaan palvella Kristuksen kirkkoa aina ja kaikkialla.

Jumala ei ole koskaan johdattanut minua väärään tehtävään. Näennäisesti väärissäkin ratkaisuisani on ollut Jumalan sallimus takana. Hän tietää, mikä on hyvä. Nyt palvelen Messukylän seurakuntaa diakoniapappinane, enkä voisi kuvitella jalompaa tehtävää!

Jari Kuusi, ma. seurakuntapastori, Messukylän seurakunta

.....

Jos olisit kiinnostunut sommittelemaan tietovisoja tai muita kirjallisia tehtäviä tai pähkinöitä seniorikirjeisiin, niin kerro kiinnostuksestasi Jyrki Pikkaraiselle, p. 050 326 2388.

Liisa Jokinen tarkkailukarjakkona liikennelaitokselle

Enonkosken piskuista, noin 1400 asukkaan kuntaa ympäröi Savonlinnan kaupunki. Kaunista Saimaan vesinäkyä ja kalavettä riittää.

Jänismäen pientilalla **Luostarisen** pariskunnalle syntyi kolmantena lapsena 1933 Liisa-tytär ja hänen jälkeensä sisar. Liisan ollessa puolentoista, perheen Juhana-isä menehtyi aivokalvontulehdukseen. Pientilakotiin jäi taitava Lyyli-äiti, neljä lasta, isän vanhemmat ja kysymys, miten pärjätään. Neljä lehmää, hevonen, possu, lampaat, kanat sekä pellon, kasvitarhan ja metsän tuotteet takasivat elannon.

Liisa käytti itsestään ilmaisua "vaarin tyttö". He olivat läheiset. Hevos- tai venekyytiä tarvittiin kirkkomatkoilla vaarin kanssa. Seuroja pidettiin. Vaari veisaili paljon itsekseen ja kokosi myös lapset veisaamaan pöydän ääreen uutukaista vuoden 1938 virsikirjaa.

Vaari oli taitava käsistään. Syntyi puuastioita ja tarvekaluja.

Liisa tyttösenä joutui pelkäämään sota-aikana rajan takaa kuuluvaa tykkien jyskettä ja loimotuksia. Oli myös evakuointiuhkaa. Ruuasta ei ollut puutetta, kengistä kyllä. Nahkoja parkittiin ja suutari teki "yksipohjaisia" eli samaa nahkapalaa oli koko

Uskon asiat on sydämeeni laulettu

kenkä. Kosteilla keleillä jalat kastuivat. Vaatteet ommeltiin kotona niistä kankaista, joita silloin sai.

Tarkkailukarjaksi

Liisa kävi supistettua koulua. Koulumatkaa oli neljä kilometriä.

Mihin sitten? Kalliiseen koulutukseen ainakaan ei ollut varaa. Johonkin pieneen taloon emännäksi? Säämingin kansanopistotalvi meni hyvällä menestyksellä, sitten vuoden opiskelu Savonlinnassa kotiteollisuuskoulussa kutomalinjalla. Tässäkö elämäntehtävä? Käsityö ei

ollut silloin arvossaan. Liisa hakeutui Kangasalle karjanhoitokoulutukseen, koska se oli kustannuksiltaan halpa. Vuosi karjakkona, sitten tarkkailukarjakkokurssille. Tarkkailukarjakon työ oli arvostettua.

Hän kiersi yli 30 talossa. Siellä saman lehmän ilta- ja aamumaitoa otettiin samaan pulloon, maitoa hieman lämmitettiin, että kerma menisi sekaisin. Lasipillillä otettiin näyte-erä koelasiin, jonka pohjalle oli laitettu aluksi rikkihappoa valkuaisaineen hajottamiseksi. Lehmien koelasit pantiin kammesta pyöritettävään sentrifugiin. Keskipakovoima erotti rasvan, jonka määrän voi lukea koelasin asteikolta. Rasvakoe tehtiin kerran kuussa. Kokeista nähtiin lehmän tuotokset, joista laskettiin mitä lehmä tuotti vuodessa. Tämän perusteella tehtiin ruokintasuunnitelma, kuinka paljon kukin lehmä tarvitsee korsi-, tuore- ja väkirehua. Tarkkailukarjakon painavien varusteiden siirron suorittivat tarkkailussa olevien talojen henkilöt. Lisäksi "tarkkailukarjakkoa pidettiin kuin piispaa pappilassa". Tarkkailija majoitettiin tavallisesti vierashuoneeseen.

Liisa ja mielikukat

Meijerissä

Lempi leiskahti Liisan tavattua kenkätehtaan laitosmies **Erkki Jokisen**. Niinpä

1959 Liisasta tuli Jokinen ja Tampereen asukas. Liisa sai työpaikan Tampereen Meijeriliikkeestä. Maitoautot kuljettivat maitotonkkia meijeriin. Saman tilan tonkat tulivat peräkanaa ja maito kaadettiin vastaanottoaltaaseen. Näyte otettiin. Maito päästettiin eteenpäin ja seuraavan talon tuotteet altaaseen ja siitä näyte. Maidosta maksettiin rasvaprosentin mukaan. Maitoautot paluumatkoillaan toimittivat taloihin tonkkien mukana kurria, piimää, voita, mitä nyt maitotilalla tarvittiin.

Kauppanesteet aluksi kuljetettiin tonkissa ja kaupassa mitattiin asiak-

kaiden astioihin. Myöhemmin maito myytiin lasipulloissa, seuraavaksi muovipusseissa ja nykyään tölkeissä. Rasvaprosentti piti saada määrättyyn lukemaan. Nykyään täysmaidon rasvaprosentti on 3,5, kevytmaidon 1,5 ja rasvattoman 0. Miten saadaan tietty prosenttilukema? Keskipakovoimaan perustuvalla separaattorilla erotettiin maidosta rasva. Syntyi rasvatonta maitoa ja kermaa. Separointiin liittyi myös vakiointi eli maidon rasvapitoisuuden säätäminen halutulle tasolle. Vakioinnilla joko separoidaan raakamaidosta rasvaa pois tai lisätään rasvatonta maitoa tai kermaa raakamaitoon. Tarkkaa puuhaa oli se, kun laskettiin paljonko separoidaan tai paljonko lisätään kermaa.

Liisa valmisti myöhemmässä työjaksossa vispi- ja kuohukermoja. Vatkaantumisen takia prosenttimäärä täytyi olla täsmälleen oikea.

Liikennelaitokselle

Meijeriala koki muutoksia ja Liisa joutui työttömäksi. Entinen työtoveri oli päässyt Tampereen liikennelaitokselle ja houkutteli Liisaa myös sinne. Liisa pääsikin töihin. Työksi tuli bussien sisäsiivous kuudeksi vuodeksi. Pintoja pyyhittiin ja lattiaa pestiin. Työ muuttui raskaaksi kolmivuorotyöksi. Kuitenkin ansion puolesta hän pääsi meijerin palkkatason. Oli raskaan työn, pyhätyö-, yötyö- ja likaisen työn lisät. Sittemmin Liisa pääsi toimimaan päivystäjän tehtävässä kaksivuorotyössä. Tiloja siivottiin ja kuljettajia varten pidettiin huolta, että auto- ja matassa on tilattuja ruoka-annoksia kuljettajia varten. Myös rahaliikennettä päivystäjät hoitivat. 15 päivystäjävuoden jälkeen eläkeikä koitti.

Elämänmyönteisen Liisan kotona uskon asiat laulettiin sydämeen. Jokisen tyttäret kävivät rippikoulun Evankeliumiyhdistyksen (SLEY) leiripaikka **Toimelassa**. Toimelan toiminta ja Siionin Kanteleen laulut tulivat myös palvelevaiselle ja ystävälliselle Liisalle läheisiksi. Talkoisiin ja lauluseuroihin Liisa on ahkerasti osallistunut. Kirkollinen toiminta ja avaruus hengellisesti on hänelle ominaista.

Ystäväystyminen Jokisten kanssa alkoi meille juuri muuttaneille busseja odotellessa kirkonmenojen jälkeen 2007.

Jussi

Jussin jutut

Syyskuun jututettava **Liisa Jokinen** kertoi uskon asioiden veisatun hänen sydämeensä. Aikoinaan myös kodissamme veisattiin iltavirsi. Joku lapsista ehdotti, että lauletaan se "pauhulaulu". Melodia on **Primus Leppäsen**, teksti nyt **Seppo Suokunnaksen** uudistama. Laulu on Siionin kanteleesta numero 491.

Monilla meistä on tehtynä hoitotahto tulevaisuuden varalle. Joskus

1. Kerran kauneimmin
laulu riemuisin
soi kuin vetten pauhu aivan.
Laulun kuulla saan,
pois kun päältä maan
saavun kirkkauteen taivaan.
Luona Karitsan ja valtaistuimen
taivaan kultakanteleita soittelen,
silloin kauneimmin
laulu riemuisin
soi kuin vetten pauhu aivan.

3. Jeesus rakkaani,
saanko luoksesi
kohta päästä autuuteesi?
Saako tällainen
heikko, vaivainen,
tulla, Jeesus, yhteyteesi?
Saan, kun Jeesus, itse minut
lunastit,
kalliin veresi kun kerran vuodatit.
Jeesus rakkaani,
saan siis luoksesi
kohta päästä autuuteesi.

Siionin kannel 491

joku ehdotti musiikkitahtia taltioimista. Musiikkimuisti toimii toisin kuin puhe- ja muisti. Vaikka puhe enää ei suju, usein laulut tulevat mieleen ja voi yhtyä laulamaan tuttua laulua.

Laulun siltaa pitkin voi heikko, vaivainen saada toivoa.

Monesti olen veisannut aamuvirttä 538 "Oi Jeesus lohdukseni". Äitini oli merkinnyt reuna-merkintöjä tähän virteen. Virren sanoin hän on rukoillut voimia ja siunausta päivälle.

"Mä kaiken, Jeesus armias, taas suljen armohuomahas."